יום ראשון **יח אייר, לג לעומר** **ה׳תש״ג**

שיעורים. חומש: בחוקתי, פ׳ ראשונה עם פירש״י.
תהלים: פח־פט.
תניא: ואיך יבא . . . ״138״ וקדוש.

אצל אדמו״ר האמצעי הי׳ לג בעומר מיו״ט המצויינים. מען פלעגט ארויסגעהן אויפ׳ן פעלד, ער פלעגט זיך ניט וואשען, אבער נעהמען משקה, וואס מצד הבריאות האט ער עס ניט געטארט. מען האט דאמאלט געזעהן א סך מופתים. דאס רוב מופתים איז געווען בנוגע קינדער. און א גאנץ יאהר האט מען געווארט אויף לג בעומר.

יום שני **יט אייר, לד לעומר** **ה׳תש״ג**

שיעורים. חומש: בחוקותי, שני עם פירש״י.
תהלים: צ־צו.
תניא: ואח״כ . . . ״ע׳ ית׳ כנ״ל.

חסידות איז א ג־טליכער פארשטאנד, דער פארשטאנד וואס ווייזט דעם מענשען ווי קליין ער איז, און ווי גרויס ער קען זיך דערהויבען.

יום שלישי **כ אייר, לה לעומר** **ה׳תש״ג**

שיעורים. חומש: בחוקותי, שלישי עם פירש״י.
תהלים: צז־קג.
תניא: והנה כאשר . . . ״ע׳ בד״ת.

ניטא בא וועמען איבערנעמען זיך. מען בעדארף האר־רעווען, מיט סבלנות און קירוב הדעת קען מען, בעזה״י, אלס דורכזעצען. מיט ביטול הזולת והגבהת עצמו ווערט מען חלילה אלץ אן.

יום רביעי **כא אייר, לו לעומר** **ה׳תש״ג**

שיעורים. חומש: בחוקותי, רביעי עם פירש״י.
תהלים: קד־קה.
תניא: כי על . . . ״ע׳ ומאדו כנ״ל.

על כל אחד ואחד לדעת, כי הוא ית׳ בהשגחתו הפרטית נותן לכל אדם האפשרות להביא רצון העליון ית׳ מן הכח אל הפועל, בקיום המצות ובחיזוק היהדות ותורתנו הקדושה בכל עת ובכל מקום שהוא, ואין הדבר תלוי אלא בעבודתו.

אצל אדמו״ר . . לג בעומר: חורף צ״ה. חסידות איז . . זיך דערהויבען: ר׳ המנוגא, ר״ן [סה״מ קונטרסים ח״א ע׳ קטז]. ניטא בא . . אלץ און: ש״ס, י״ב אד״ר צח [אג״ק ח״ד ע׳ רנד]. על כל אחד . . בעבודתו: צאג״י. כו אדר צד [אג״ק ח״ג ע׳ עא].

יום חמישי **כב אייר, לז לעומר** **ה׳תש״ג**

שיעורים. חומש: בחוקתי, חמישי עם פירש״י.
תהלים: קו־קז.
תניא: פרק נ. והנה . . . ״140״ ח״ו.

פעם אחת התוועדו חסידים הראשונים — בשנת תקמ״ד־ז — ותוכן שיחתם הי׳: דער רבי — רבינו הזקן — האט אויפגעטאן וואס מען איז ניט עלענט. אמאל, איז דער רבי — דער ר״מ און גאון — געווען עלענט, און די תלמידים זיינען געווען עלענט. דער דרך החסידות וואס דער רבי האט מייסד געווען איז דער גרויסער ג־טליכער אויפטו, וואס דער רבי איז ניט עלענט און חסידים זיינען ניט עלענט.

יום ששי **כג אייר, לח לעומר** **ה׳תש״ג**

שיעורים. חומש: בחוקתי, ששי עם פירש״י.
תהלים: קח־קיב.
תניא: והנה . . . חיי החיים ב״ה.

ראשית הירידה, ר״ל, הוא העדר העבודה בתפלה, עס ווערט אלץ טרוקען און קאלט, די מצות אנשים מלומדה ווערט שוין אויך שווער, מען איילט, מען ווערט אן דעם געשמאק אין תורה, והאויר מתגשם, ומובן הדבר שאינו שייך כלל לפעול על הזולת.

שבת **כד אייר, לט לעומר** **ה׳תש״ג**

מברכים ר״ח סיון. אמירת כל התהלים בהשכמה. יום התוועדות. לשלישי עולה הבעל קורא, ומעצמו. אומרים אב הרחמים.

שיעורים. חומש: בחוקתי, שביעי עם פירש״י.
תהלים: קיג־קיח.
תניא: פרק נא. והנה . . . בתולדתו כנ״ל.

אם בחוקותי תלכו, אם זה הוא לשון תחנונים כמרז״ל, שכוונתו הלואי בחוקותי תלכו. וזה שהקב״ה כביכול, מתחנן לפניהם שישמרו את התורה, זה עצמו מסייע ונותן כח לאדם שיעמוד בבחירתו הטובה. ועוד זאת אשר בחוקותי תלכו דנעשית הנשמה מהלך.

בביאת המשיח תתגלה מעלת הפשיטות והתמימות שיש בעבודתם של אנשים פשוטים שמתפללים ואומרים תהלים בתמימות.

פעם אחת . . ניט עלענט: לגו״א כד אייר, ת״ש [אג״ק ח״ג אגרת ד׳תשע]. ראשית הירידה . . על הזולת: לגרינבערג. כג אייר צג [אג״ק ח״ב ע׳ תקי]. אם בחוקותי . . הנשמה מהלך: ר׳ אומר תש״ב [סה״מ תש״ב ע׳ 114־115]. בביאת המשיח . . תהלים בתמימות: ועבצ״י דוד, צט [סה״מ תרצ״ט ע׳ 194].